

İlyas TEKİN*

GİRİŞ: Ağustos ayı, Türk Milleti için zafer ayıdır. Çünkü bu ayın hemen her gününe bir fetih ya da zafer düşmektedir. Bu sütunlarda 2020'de yazdığım yazıda kronolojik sıralamaya göre bu ayda kazanılan fetih ve zaferleri 34 maddede özetlemiştik.¹ Ondan önce yine Ağustos ayındaki fetih ve zaferleri,² geçen yıl da **Vatan ve Millet Sevgisi**'ni yazmıştık.³

a) Kahraman Türk Milleti.

16 Ağustos 1064'te **Malazgirt Zaferi** için önemli merhale sayılan **Bizans Kalesi**'nin ele geçirilmesi, **Ani**'nin zaptı ve **Kars**'ın **Selçuklu Türkleri** tarafından fethi ile başlayan; 26 Ağustos 1071 Cuma günü büyük Türk hükümdarı **Alp Arslan** tarafından kazanılan **Malazgirt Zaferi**'yle devam eden ve **Atatürk**'ün önderliğinde 26-30 Ağustos 1922'de kazanılan **Kurtuluş Savaşı** ile birlikte 34 fetih ve zafer hep **Ağustos** ayına denk gelmiştir. Âdetâ **Ağustos** ayı sanki **Türk Milleti** için zafer ayı olarak seçilmiştir. Bunlara **tesadüf** değil, **tevfuk** denebilir; yani bunlar, ilâhî plana (kadere) uygun olarak kazanılan zaferlerdir. Nitekim **Hamdi Yazır** bu konuda şöyle diyor:

“Çünkü hakikatte **tesadüf yoktur, Rabbül-âleminin tasarrufu vardır.**”⁴ İşte biz de kazanılan bu fetih ve zaferlerin tesadüf değil, manevî planda bir tasarruf olduğunu anlatmaya çalışacağız. Çünkü Türk Milleti deyip geçmemek lazım. 9-10 asır kadar İslâm'ın bayraktarlığını yapmış bir millettir. Dolayısıyla böyle bir milletin kazandığı zafer ve fetihlerde “**Allah'ın Orduları**”nın desteği normaldir. Kur'an-ı Kerim'de açıkça geçmese de yer yer bahsedilen: “**kavim**” kelimesiyle övülmektedir. Ayrıca “**Âherin**”⁵ (sonrakiler), “**Halkı cedîd**”⁶ (yeni bir halk) kelimeleri de buna işaret sayılır. Bunun en açık örneği şu âyeti kerimedir: “**Ey iman edenler, sizden kim dininden dönerse, Allah onların yerine öyle bir kavim getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler.**”

* Üsküdar E. Milli Eğitim Md. ilyastekin3453@gmail.com

Onlar, müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı güçlü, şiddetli ve heybetlidirler. Allah yolunda cihat ederler. Bu yolda hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu Allah'ın bir lütfüdür. Onu dilediğine verir. Allah, lütfü geniş olandır ve hakkıyla bilendir.”⁷

Burada **Türk** ismi geçmez, bir “**kavim**” (millet, topluluk)'den ve onların vasıflarından bahsedilir. Kimdir bu kavim? Âyeti kerimedeki vasıflarına ve tarihi olaylara baktığımızda bu kavmin **Türk Milleti** olduğunu görürüz. Kaldı ki sevgili peygamberimizin, **İstanbul**'un fethi başta olmak üzere, bu konuda müjdeleri ve övgüleri vardır. Böyle bir millettten bahsediyoruz. Bu büyük millet, asırlarca İslâm'a ve Kur'an-ı Kerim'e çok büyük hizmetler yapmış ve defalarca saldıran haçlı zihniyetine karşı destanlar yazmıştır. Bu sebeple merhum **Hamdi Yazır**, bu âyeti kerimede işaret edilen kavmin **Türk Milleti** olduğunu açıkça ve isabetle beyan etmiştir.⁸ Bu manayı destekleyen başka âyeti kerimeler de vardır.⁹

Burada şu âyeti kerimeden de bahsetmekte fayda vardır: “**Doğuların ve Batıların Rabbine yemine ne hacet! Şüphesiz onların yerine daha hayırlılarını getirmeye gücümüz yeter. Bizim önümüze geçilemez.**”¹⁰ Burada da: “en nübeddile hayren minhüm” yani “onlardan daha hayırlılarını getirmeye...” tabiri geçiyor. Hepsi ni bir araya getirip değerlendirdiğimizde şu ana kadar **Türkler** olduğu gözükmektedir.

Allah (cc) korusun, onlar da bırakırsa, Hz. Allah (cc) başkalarını da getirmeye kadirdir. Tarihte **Zülkarneyn** (as)'dan bahseden âyeti kerimelerin¹¹ tefsirinde de **Hamdi Yazır** şöyle diyor:

“**Eğer bu kavim, müfessirlerin naklettikleri veçhile Türk idiyse, burada Zülkarneyn (as)'a kuvvetle yardım eden Türklerin, mazide yer yüzünü fesattan kurtarmak için ettikleri hizmetlerin ehemmiyeti iş'ar edilmiş olduğu gibi; bi'seti seniyyeden (peygamberimizden) sonra da İslâm'a yapacakları hizmete de işaret edilmiş olur.**”

Şu halde Türklerin inkırazı (çökme, yok olması), Ye'cüc ve Me'cüc seddinin yıkılması ve nizamı arzın fesadı demek olacak ki eşrâti saatten (kıyamet alametlerinden)'dir.'¹² Bu kavmin Türk Milleti olduğunu İsmail Hakkı Bursevî, Âyintâbî Mehmed Efendi ve İsmail Ferruh Kırımî de tefsirlerinde beyan ediyorlar.¹³

Vânî Mehmed Efendi de "Arâisü'l-Kur'an ve Nefâisü'l-Furkan" adlı tefsirinde Tevbe sûresi, 39. âyetin tefsirinde: "Türk kavmidir, zira uzun zamanlardan beri karada ve denizde, Şark'ta ve Garp'ta Rumlar ve Frenklerle mücahedede bulunan gazilerin bütün Bizans ülkelerini zabt edip oralarda tavattun etmiş olan Türkler olduğunu görüyoruz..."¹⁴

İşte bu sebeple olsa gerek ünlü Türk bilgin Kaşgarlı Mahmut, yazdığı "Divanü Luğat et-Türk" adlı eserinde şöyle bir hadisi kudsî nakleder: "Allah Teâlâ buyurur k: Şüphesiz benim Türk ismini verdiğim ve şarkta yerleştirdiğim ordum vardır. Bir kavme gadap ettiğim zaman, bu ordularımı onlara musallat ederim."¹⁵

Böyle bir hadisi kudsî, temel hadis kaynaklarında yoktur. Fakat mana ve muhteva olarak yukarıda meali verilen veya meali verilmeyip numaraları verilen âyeti kerimelere ve tarihi gerçeklere uygundur; âdeta onların bir yorumu mesabesindedir. Bunda da şüphe yoktur. Daha çok şey yazılabilir. Ama ayrı bir konu olduğu için şimdilik bu kadar yeter.

b) Malazgirt, Çanakkale ve Kurtuluş Savaşı.

Özellikle Çanakkale Zaferi ile Kurtuluş Savaşı'nın hangi şartlarda kazanıldığını, dost-düşman herkes bilir. Bunlar, dünyanın (madde) en modern ve güçlü ordularına karşı lise çağındaki öğrencilerin âdeta çarıkla ve kazmakürekle kazandığı zaferlerdir. Ülkemizde herhalde her aileden en az bir, birçoğunda daha fazla şehit vardır. Yokluk içinde atalarımız çok büyük mücadele ile canlarını vererek bu cennet vatani bizlere emanet bırakmışlardır. Alp Arslan'dan, Fatih'e ve Çanakkale ile Kurtuluş Savaşı'nın başkomutanı Gazi M. Kemal Atatürk'e kadar bu zaferlerin komutanı bütün Türk büyüklerini rahmet ve şükranla anarken hepsine ve tüm şehitlerimize rahmet diliyoruz. Ruhları şad olsun.

Milli şairimiz Mehmet Akif, bu durumu gerek Çanakkale ve gerekse İstiklal Marşı şiirinde çok güzel dile getirmektedir. Çanakkale Zaferi, Kurtuluş Savaşı ve benzeri savaşlarda maddi planları alt üst eden, düşmanları hayal kırıklığına uğratan ve onları âdeta şaşkına çeviren şey, maddî planda elden geleni yaptıktan sonra, Allah (cc)'ın yardımıyla manevî gücün maddî güce galip gelmesidir. Çarpıcı bir örnek olarak, Seyit Onbaşı (Ali Çabuk)'un 215 (bazılarına göre 276) kilo ağırlığındaki top mermiyi kaldırarak sırtına alması ve yerine yerleştirmesidir. Ki daha sonra kaldırmak istediğinde kaldıramamıştır.

c) Allah'ın (cc) koyduğu kurallar.

Şüphesiz ki kâinata yüce Allah (cc)'in koyduğu kurallar vardır ve her şey o kurallara uygun olarak devam eder ve milim şaşmaz. Gece ile gündüzün birbirini takip etmesi, haftalar, aylar ve yılların devam etmesi; dünya, ay, güneş ve diğer gezegenlerin belli ölçüde dönüşü böyledir. Kurallar ve sistem ne ise, o şekilde aynen devam eder. Buna Kur'an-ı Kerim'de "Sünnetullah" denir. Yani Allah (cc)'in kanunları, dünyada sürekli gördüğümüz tabiat ve fizik kuralları...

Ki "Sünnetullahda bir değişiklik bulamazsın." mealinde âyeti kerimeler var.¹⁶

Bu kurallar herkes için geçerlidir. Kurallar, kanunlar insanlara uymaz, insanlar kural ve kanunlara uyacaktır. Uymazsa sonucuna katlanırlar. İnsan çalışmak, hazırlık yapmak ve her türlü tedbiri almak zorundadır. Yüce Allah (cc) bu konuda şöyle buyurur:

"İnsan için ancak çalıştığının karşılığı vardır (başka bir şey yoktur)."¹⁷

"Ve çalışması da ileride görülecektir."¹⁸

"Sonra ona karşılığı tastamam verilecektir."¹⁹

Herkes, ne kadar çalışırsa ancak onun karşılığını alır. Öyle çalışmadan, yorulmadan, emek sarf etmeden kazanmak yok!

Onun için savaş istenmez ama mecbur kalınırsa da yapılır. O zaman insanlar gerekli tedbirleri almak zorundadır. Hatta koruyucu tedbirler gibi, düşmanların savaşa teşebbüs etmeye cesaret bile edememeleri için daha güçlü olmak gerekir. Hiçbir hazırlık yapmadan ve tedbir almadan, işi yukarıya havale ederek hiç bir şey elde edilemez. Manevî ordulardan bahsederken, "nasılsa Allah yardım eder" diyerek bu durum, asla insanları tembelliğe düşürmemelidir.

Aksine O'nun yardımına layık olabilmek için daha çok çalışmak ve maddî-manevî bütün tedbirler alındıktan sonra O'nun yardımı beklenmelidir. Bu böyle!

d) Allah (cc) yardım ederse...

Şunu çok iyi bilmek gerekir ki; Yüce Allah (cc)'in yok edeceğini hiç kimse kurtaramaz ve O'nun koruyacağına da hiç kimse zarar veremez. Bunda hiç şüphe yok. Ama O, kimi korur, kime yardım eder; kime ceza verir, onu iyi düşünmek lazım. Elbette ki layık olanlara yardım eder ve onları korur; azabı ve cezayı hak edenlerin de cezasını verir.

Nitekim bu konuda yüce Allah (cc) şöyle buyuruyor:

"Eğer Allah seni bir zarara uğratacaksa, onu O'ndan başka giderecek kimse yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun keremini geri çevirecek kimse de yoktur."²⁰ Bu iki âyeti kerimede: **"Zurriin"** kelimesi geçer ki zarar demektir. Bundan maksat, bir acı, hüznün, korku veya bunların birine yahut hepsine sebep olacak hastalık, fakirlik veya diğerleri gibi bir sıkıntı bir baskı dokundurursa; onu Allah Teâlâ'dan başka açacak yoktur. İkinci cümlede de **"hayrin"** kelimesi geçer. Eğer bunun tersi olarak sana bir hayır dokundurursa, yani zararı defeder veya lezzet, sevinç yahut bunların birine ve her ikisine sebep olan sıhhat, zenginlik, zafer gibi bir fayda verirse; O, her şeye kadirdir. Şu halde onu devam ettirmeye ve kaldırmaya da kadirdir.²¹

"Allah size yardım ederse, artık size galip gelecek hiç kimse yoktur. Ama eğer sizi bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir."²² Burada **"Hizlân"**dan **"yehzülküm"** kelimesi geçer. Ki, **Hizlân: "muhtacı, tam ihtiyacı sırasında bırakıvermektir."** **Bedir** Savaşı birinci cümleye, **Uhut** Savaşı ise ikinci cümleye örnek sayılır. Gerçi **Uhut**'ta Allah Teâlâ, müminleri perişan bırakmamıştır. Fakat **Bedir** gibi tam yardım da bahşetmemiştir. Tabii ki burada bir imtihan da vardır. Çünkü peygamberimiz 50 kadar okçuya: **"Benden emir gelmedikçe, buradan sakın ayrılmayın!"** diye tenbih etmişti.²³

Onlar ise **"savaşı kazandık"** düşüncesiyle yerlerini terk ettiler ve düşman tekrar hücum edince, 70 şehit verdiler. Sonra toparlandılar, hücumları durdurdular ama zayıf oldu.²⁴

Mülkün sahibi O'dur. **"Mülk O'nun elinde (kudretinde)'dir. O her şeye kadirdir."**²⁵; **"O, 'OL' dedi mi hemen oluverir."**²⁶; **"O'nun emri (işi) bir göz kırpması (göz açıp kapama) kadardır veya ondan bile az bir zamanda olur."**²⁷ Bunlar da ayeti kerimelerle bildirilmektedir.

e) "Yerlerin ve Göklerin Orduları."

Bu tespitten sonra başlıktaki: **"Allah'ın (cc) orduları"** konusuna geçelim:

Ordu kelimesinin Kuran-ı Kerim'deki karşılığı **"Cund"**, çoğulu ise **"Cunûd"** dur. Kur'an-ı Kerim'de **"Cund"** kelimesi 7, **"Cunûd"** ise 22 defa geçmektedir.²⁸ Fetih süresinde iki ayeti kerime var:

"Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır."²⁹

Demek ki göklerde ve yerde kuvvetler ve ordular vardır ve hepsi Allah (cc)'ındır. Gerektiğinde bu kuvvetleri harekete geçirir. Burada aynı ifade aynı sûrede iki defa geçer. Acaba neden? Çünkü **birincisi rahmet orduları, ikincisi ise azap ordularıdır. Birincisi tebşir (müjdelemek), ikincisi inzar (korkutmak) içindir.**³⁰

Birinci gruptaki ordular, O'nun yardıma layık olan kullarına gönderdiği rahmet orduları. Ki 4. âyeti kerimenin başında **"imanlarını arttırmak için onların kalplerine sekine/güven indirdi."** cümlesi ile başka görülmeyen bir orduya/moral gücüne işaret buyuruluyor. Bunlar önemli. İkinci gruptakiler ise, ceza ve azabı hak edenleri zarara uğratmak veya yok etmek için gönderdiği inzar-azap ordularıdır.

Onun için birinci ayeti kerimenin sonu: **"Allah alîm ve hakîmdir** (her şeyi bilir ve hikmet sahibidir)."; ikinci ayeti kerimenin sonu ise: **"Allah Azîz ve hakîmdir** (güç-kuvvet ve hikmet sahibidir)." diye bitiyor.³¹

SONUÇ:

Evet, **"yerlerin ve göklerin orduları Allah (cc)'ındır."** Her şey onun ordusu olabilir. Fakat onları (kalp gözü açık olanlar hariç) biz göremeyiz. Ama sonuçlarını görürüz. Yalnız düşmanı korkutmak için isterse yüce yaratan, bu görülmeyen heybetli orduları onlara gösterir. İslâm'ın sancaktarlığını yapan Müslüman **Türk Milleti**'nin kazandığı bu şanlı fetih ve zaferlerde de herhalde bu görülmeyen manevî orduların çok büyük desteği vardır.

İşte onun içindir ki, **Mehmet Âkif** de **Çanakkale** şiiirinde, Allah'ın (cc) yardımı ve onun manevî ordularıyla kazanılan **Çanakkale Zaferi**'ni **Bedir Savaşı**'na benzetiyor. Daha doğrusu, o haleti ruhiye ile âdeta kendinden geçerek, “**mü-balağa-i gulüv**” (aşırı mübalağa) sanatı yaparak: “**Bedr'in aslanları ancak bu kadar şanlıydı.**” diyerek **Bedir Savaşı**'nı **Çanakkale Zaferi**'ne benzetiyor. Bazıları bunu tenkit edebilir. Ancak o tarihlerde **Mehmet Âkif**'in yaşadığı duyguları yaşamak lazım...

Çünkü **Türkiye** ve **Türk** yurdu İslâm'ın son kalesidir. Allah (cc) korusun burası düşerse bütün İslâm âlemi düşer. **Âkif**, bunları bilir ve bunun farkındadır. Bu cennet vatanı bizlere emanet bırakan şehitlerimize layık olmak için **Türk Milleti**'nin her zaman bu şura sahip olması gerekir. Nereleden nasıl geldik, nereye gidiyoruz? Bunları çok iyi bilmek ve bunlarla birlikte yüksek Türk-İslâm ahlak ve faziletini genç nesle çok iyi anlatma zarureti vardır.

Milli tarih toplumlarda hafıza gibidir. Hafızasını kaybedenler kendi ayakları üzerinde duramazlar. Bunun da çok iyi bilinmesi lazım! Bu duygu ve düşüncelerle **zafer ayımız ve zafer bayramımız kutlu olsun.**

(Gelecek sayıda dünya tarihinden örneklerle Allah'ın (cc) yardımı ve orduları konusuna devam edeceğiz.)

- 1-Tekin, İlyas, Türkay Dergi, Ağustos 2020, sayı: 36, s: 16-17.
- 2-Tekin, İlyas, Okulların Sesi Gazetesi, 10.02.2017.
- 3-Tekin, İlyas, Türkay Dergi, Ağustos 2022, sayı: 60, s: 35-40.
- 4-Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 4, s: 2802.
- 5-Nisâ sûresi /4, âyet: 133.
- 6-İbrahim sûresi /14, âyet: 19.
- 7-Mâide sûresi /5, âyet: 54, hatta 55, 56.
- 8-Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1720; Bkz. Bursavî, İsmail Hakkı, Rûhul-beyân tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 5, s: 290-300.
- 9-En'âm sûresi /6, âyet: 89; Tevbe sûresi /9, âyet: 39; Hûd sûresi /11, âyet: 57; İbrahim sûresi /14, âyet: 19-20; Muhammed sûresi /47, âyet: 38; Fetih sûresi /48, âyet: 16; bkz. Kitapçı, Zekeriya, Kur'an-ı Kerim ve Vahy-i İlahide Türkler, Konya 2014, c: 1, s: 4-34; Danişmend, İsmail Hami, Türk Irkı Niçin Müslüman Oldu, Konya 1978, s: 160-167.
- 10-Meârîc sûresi /70, âyet: 40-41 vd.

11-Kehf sûresi /18, âyet: 83-101.

12-Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 5, s: 3291-3292.

13-Bkz. Bursavî, İsmail Hakkı, Rûhul-beyân tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 5, 300; Âyintâbî Mehmed Efendi, Tibyân Tefsiri, c: 3, s: 70-71; İsmail Ferruh Kırımî, Mevâkıb Tefsiri, Tibyân Tefsiri kenarında, c: 3, s: 70.

14-Vânî Mehmed Efendi, Arâisü'l-Kur'an ve Nefâisü'l-Furkan, Bâyezid Umumi Kütüphanesi, No: 67, Yeni Cami Kütüphanesi, No: 100, c: 1, s: 249-251; Danişmend, İsmail Hami, Türk Irkı Niçin Müslüman Oldu, Konya 1978, s: 172-181.

15-el-Kaşgarî, Mahmut, Divanu Luğat et-Türk, İstanbul 1333, I, s: 292; bkz. Atalay, B, Divanu Luğat et-Türk, Tıpkı basım, Ankara 1985, I, s: 351; Tercümei Cifru'l-Câmi, İÜ Ktp ty. No: 6624. vr. 141a; Danişmend, İsmail Hami, Türk Irkı Niçin Müslüman Oldu, Konya 1978, s: 189; Kitapçı, Zekeriya, Kur'an-ı Kerim ve Vahy-i İlahide Türkler, Konya 2014, c: 1, s: 65-66, c: 2, s: 69, 133-134.

16-Ahzâb sûresi /33, âyet:62; Fâtır sûresi /35, âyet:43, Fetih sûresi /48, âyet:23.

17-Necm sûresi/53, âyet: 39.

18-Necm sûresi/53, âyet: 40.

19-Necm sûresi/53, âyet: 41.

20-Yunus suresi /10, âyet:107; En'am sûresi /6, âyet:17.

21-Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1891.

22- Âli İmrân sûresi /3, âyet: 160.

23-İbni Hişâm, es-Sîre, Beyrut 1391, III, 79-80; Çakan, İ. Lütfi-Solmaz N.Mehmet, Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi, İstanbul 2008, s: 497.

24-Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 2, s:1218; Yücel, İrfan, Peygamberimizin Hayatı, Ankara 2012, s: 128-137; Çakan, İ. Lütfi-Solmaz N.Mehmet, Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi, İstanbul 2008, s: 495-518.

25-Mülk sûresi /67, âyet: 1.

26-Yâsin sûresi 36, âyet: 83.

27-Nahl sûresi /16, âyet: 77; Kamer sûresi /54, âyet: 50.

28-Abdul-bâkî, M. Fuad, el-Mu'cem'ül-mufehres, Beyrut tarihsiz, s: 179.

29-Fetih sûresi /48, âyet: 4, 7.

30-Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 6, s: 4412; Bursavî, İsmail Hakkı, Rûhul-beyân tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 9, s: 12-17.

31-Bursavî, İsmail Hakkı, Rûhul-beyân tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 9, s:12-16; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 6, s: 4412.